# ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 824/2000 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

## της 19ης Απριλίου 2000

## περί των διαδικασιών ανάληψης σιτηρών από τους οργανισμούς παρέμβασης, καθώς και των αναλυτικών μεθόδων για τον καθορισμό της ποιότητας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, σχετικά με την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των σιτηρών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1253/1999 [2], και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η τιμή παρέμβασης του μαλακού σίτου, του σκληρού σίτου, της κριθής, της σίκαλης, του αραβόσιτου και του σόργου καθορίζεται για τις ποσότητες που αντιστοιχούν, κατά το μέτρο του δυνατού, στις μέσες ποιότητες των σιτηρών αυτών που συγκομίζονται στην Κοινότητα.

(2) Η εφαρμογή προσαυξήσεων και μειώσεων πρέπει να επιτρέπει να αντικατοπτρίζονται στην παρέμβαση οι διαφορές τιμών που διαπιστώνονται στην αγορά για ποιοτικούς λόγους.

(3) Είναι σκόπιμο να μη γίνονται δεκτά στην παρέμβαση σιτηρά των οποίων η ποιότητα δεν επιτρέπει ικανοποιητική χρήση ή αποθήκευση.

(4) Προκειμένου να απλουστευθεί η συνήθης διαχείριση της παρέμβασης και για να επιτραπεί ιδίως η συγκρότηση ομογενών παρτίδων για καθένα από τα σιτηρά που προσφέρονται στην παρέμβαση, πρέπει να καθοριστεί μια ελαχίστη ποσότητα κάτω από την οποία ο οργανισμός παρέμβασης δεν υποχρεούται να δέχεται προσφορές. Είναι δυνατόν να καταστεί αναγκαία η πρόβλεψη μιας ελάχιστης ανώτατης ποσότητας σε μερικά κράτη μέλη προκειμένου οι οργανισμοί παρέμβασης να είναι σε θέση να λαμβάνουν υπόψη τις συνθήκες και τις συνήθειες του χονδρικού εμπορίου που ισχύουν ήδη στα εν λόγω κράτη.

(5) Οι όροι για την προσφορά σιτηρών και την ανάληψη αυτών στους οργανισμούς παρέμβασης πρέπει να είναι όσο το δυνατόν ομοιόμορφοι στην Κοινότητα, ώστε να αποφεύγεται κάθε διάκριση μεταξύ των παραγωγών.

(6) Πρέπει να ορισθούν οι μέθοδοι που απαιτούνται για τον ποιοτικό προσδιορισμό για το μαλακό σίτο, το σκληρό σίτο, τη σίκαλη, την κριθή, τον αραβόσιτο και το σόργο.

(7) Τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίσουν την κατάσταση διατηρήσεως των αποθεμάτων που κατέχουν στην παρέμβαση συμπληρώνοντας την ετήσια απογραφή που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2148/96 της Επιτροπής, της 8ης Νοεμβρίου 1996, για τον καθορισμό των κανόνων αξιολόγησης και ελέγχου των ποσοτήτων γεωργικών προϊόντων που περιλαμβάνονται στα αποθέματα δημόσιας παρέμβασης [3], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 808/1999 [4].

(8) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 689/92 της Επιτροπής, της 19ης Μαρτίου 1992, περί καθορισμού της διαδικασίας και των όρων ανάληψης των σιτηρών από τους οργανισμούς παρέμβασης [5], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1664/1999 [6], καθώς και ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1908/84 της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 1984, περί καθορισμού των μεθόδων αναφοράς για τον ανακαθορισμό της ποιότητας των σιτηρών [7], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2507/87 [8], έχουν αποτελέσει αντικείμενο πληθώρας τροποποιήσεων. Για λόγους σαφήνειας, είναι σκόπιμο να αντικατασταθούν από τον παρόντα κανονισμό.

(9) Η επιτροπή διαχείρισης σιτηρών δεν διατύπωσε γνώμη στην προθεσμία που όρισε ο πρόεδρός της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

*Άρθρο 1*

Κατά τις περιόδους που αναφέρονται στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75, οι κάτοχοι ομογενών παρτίδων τουλάχιστον 80 τόνων μαλακού σίτου, σίκαλης, κριθής, αραβόσιτου ή σόργου, ή 10 τόνων σκληρού σίτου, που έχουν συγκομιστεί στην Κοινότητα, δικαιούνται να προσφέρουν τα σιτηρά αυτά στον οργανισμό παρέμβασης.

Εντούτοις, οι οργανισμοί παρέμβασης μπορούν να καθορίσουν μια ανώτερη ελάχιστη ποσότητα.

*Άρθρο 2*

1. Για να γίνουν δεκτά στην παρέμβαση, τα σιτηρά πρέπει να είναι υγιή, ανόθευτα και ποιότητας σύμφωνης με τα συναλλακτικά ήθη.

2. Τα σιτηρά θεωρούνται ως υγιή, ανόθευτα και ποιότητας σύμφωνης με τα συναλλακτικά ήθη εφόσον έχουν το χρώμα που προσιδιάζει στο συγκεκριμένο σιτηρό, δεν έχουν οσμή και ζώντα παράσιτα (συμπεριλαμβανομένων των ακαρίων) σε όλα τα στάδια ανάπτυξης, ανταποκρίνονται στα κριτήρια της ελάχιστης ποιότητας που εμφαίνονται στο παράρτημα Ι και δεν υπερβαίνουν τα μέγιστα επιτρεπτά επίπεδα ραδιενέργειας που εφαρμόζονται σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία.

Ο έλεγχος του βαθμού μόλυνσης από ραδιενέργεια του προϊόντος πραγματοποιείται μόνον εφόσον το απαιτεί η κατάσταση και κατά τη διάρκεια της αναγκαίας περιόδου. Σε περίπτωση ανάγκης, η διάρκεια και η έκταση των μέτρων ελέγχου προσδιορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92.

Επιπλέον, όταν από τις αναλύσεις εμφαίνεται ότι ο δείκτης Zeleny μιας παρτίδας μαλακού σίτου κυμαίνεται μεταξύ 22 και 30, για να θεωρείται προϊόν υγιές, ανόθευτο και ποιότητας σύμφωνης με τα συναλλακτικά ήθη κατά την έννοια της παραγράφου 1, η ζύμη που λαμβάνεται από τον σίτο αυτό πρέπει να θεωρείται ότι δεν κολλάει και ότι έχει ικανότητα να υποστεί μηχανική επεξεργασία.

[1] ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.
[2] ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 18.
[3] ΕΕ L 288 της 9.11.1996, σ. 6.
[4] ΕΕ L 102 της 17.4.1999, σ. 70.
[5] ΕΕ L 74 της 20.3.1992, σ. 18.
[6] ΕΕ L 197 της 29.7.1999, σ. 28.
[7] ΕΕ L 178 της 5.7.1984, σ. 22.
[8] ΕΕ L 235 της 20.8.1987, σ. 10.

3. Οι ορισμοί των στοιχείων που αποτελούν βασικά δημητριακά άμεμπτης ποιότητας, οι οποίοι εφαρμόζονται στον παρόντα κανονισμό, είναι οι ορισμοί που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ.

Οι σπόροι των βασικών σιτηρών και των άλλων σιτηρών που είναι χαλασμένοι, προσβεβλημένοι από μύκητες ή σάπιοι κατατάσσονται στην κατηγορία «διάφορες ξένες προσμείξεις», ακόμα και αν εμφανίζουν καταστροφές που υπόκεινται σε άλλες κατηγορίες.

*Άρθρο 3*

Για τον καθορισμό της ποιότητας των σιτηρών που προσφέρονται στην παρέμβαση στο πλαίσιο των άρθρων 5 και 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, χρησιμοποιούνται οι κατωτέρω απαριθμούμενες μέθοδοι:

3.1. η μέθοδος αναφοράς για τον προσδιορισμό των στοιχείων που δεν είναι σιτηρά βάσης άμεμπτης ποιότητας είναι η μέθοδος που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΙΙ·

3.2. η μέθοδος αναφοράς για τον καθορισμό του ποσοστού υγρασίας είναι η μέθοδος που αναφέρεται στο παράρτημα IV. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιήσουν άλλες μεθόδους που βασίζονται στην αρχή που έχει επιλεγεί στο παράρτημα IV ή τη μέθοδο ISO 712:1998 ή μια μέθοδο που βασίζεται στην τεχνολογία των υπερύθρων ακτίνων. Σε περίπτωση αμφισβητήσεως, θεωρείται αξιόπιστη μόνον η μέθοδος που περιλαμβάνεται στο παράρτημα IV·

3.3. η μέθοδος αναφοράς για την ποσολογία τανίνης στο σόργο είναι η μέθοδος ISO 9648:1988·

3.4. η μέθοδος αναφοράς για τον προσδιορισμό της ιδιότητας της μη κολλώδους και επεξεργάσιμης μηχανικά ζύμης που λαμβάνεται από τον μαλακό σίτο είναι η μέθοδος που αναφέρεται στο παράρτημα V·

3.5. η μέθοδος αναφοράς για τον καθορισμό του ποσοστού πρωτεΐνης στον θρυμματισμένο κόκκο μαλακού σίτου είναι η μέθοδος που αναγνωρίζεται από τη διεθνή ένωση χημείας σιτηρών (ICC), οι κανόνες της οποίας αναφέρονται στο κεφάλαιο αριθ. 105/2, «μέθοδος για τον καθορισμό της πρωτεΐνης των σιτηρών και των προϊόντων με βάση τα σιτηρά».

Τα κράτη μέλη μπορούν, εντούτοις, να χρησιμοποιήσουν οποιαδήποτε άλλη μέθοδο. Στην περίπτωση αυτή, πρέπει εκ των προτέρων να αποδείξουν στην Επιτροπή ότι αναγνωρίζεται από την ICC η ισοτιμία των αποτελεσμάτων που λαμβάνονται με τη μέθοδο αυτή·

3.6. η μέθοδος αναφοράς για τον προσδιορισμό του δείκτη Zeleny στον θρυμματισμένο κόκκο μαλακού σίτου καθορίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο ISO 5529:1992·

3.7. η μέθοδος αναφοράς για τον προσδιορισμό του δείκτη κατακρήμνισης Hagberg (δοκιμασία αμυλασικής δράσης) καθορίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο ISO 3093:1982·

3.8. η μέθοδος αναφοράς για τον καθορισμό της περιεκτικότητας του σκληρού σίτου σε αλευρώδεις κόκκους είναι εκείνη πού αναφέρεται στο παράρτημα VI·

3.9. η μέθοδος αναφοράς για τον καθορισμό του ειδικού βάρους είναι η μέθοδος ISO 7971/2:1995.

*Άρθρο 4*

1. Προκειμένου να γίνει αποδεκτή κάθε προσφορά στην παρέμβαση υποβάλλεται βάσει εντύπου που συντάσσεται από τον οργανισμό παρέμβασης και περιλαμβάνει, ιδίως, τα ακόλουθα στοιχεία:

α) επωνυμία του προσφέροντος·

β) προσφερόμενα σιτηρά·

γ) τόπος αποθεματοποίησης των προσφερομένων σιτηρών·

δ) ποσότητα, κύρια χαρακτηριστικά και έτος εσοδείας των προσφερομένων σιτηρών·

ε) κέντρο παρέμβασης για το οποίο έγινε η προσφορά.

Το έντυπο περιλαμβάνει επίσης τη δήλωση ότι τα προϊόντα είναι κοινοτικής προέλευσης ή, σε περίπτωση σιτηρών που γίνονται δεκτά στην παρέμβαση υπό συγκεκριμένους όρους ανάλογα με τη ζώνη παραγωγής τους, την ένδειξη της περιοχής στην οποία παρήχθησαν.

Ωστόσο, ο οργανισμός παρέμβασης μπορεί να θεωρήσει δεκτή την προσφορά που υποβάλλεται με άλλη γραπτή μορφή, και ιδίως με τηλεπικοινωνιακά μέσα, εφόσον αυτή περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που προβλέπονται για το έντυπο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο.

Με την επιφύλαξη της εγκυρότητας της υποβληθείσας σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο προσφοράς από την ημερομηνία κατάθεσής της, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν την εκ των υστέρων αποστολή ή την άμεση επίδοση στον αρμόδιο οργανισμό του εν λόγω εντύπου.

2. Σε περίπτωση μη αποδοχής προσφοράς, ο ενδιαφερόμενος εμπορευόμενος ενημερώνεται σχετικά από τον οργανισμό παρέμβασης σε προθεσμία πέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της προσφοράς.

3. Σε περίπτωση αποδοχής προσφοράς, οι εμπορευόμενοι ενημερώνονται το συντομότερο δυνατό όσον αφορά την αποθήκη στην οποία πρόκειται να γίνει η ανάληψη των σιτηρών, καθώς και για το χρονοδιάγραμμα της παράδοσης.

Μετά από αίτηση του προσφέροντας ή του αποθεματοποιούντος, το χρονοδιάγραμμα αυτό μπορεί να τροποποιηθεί από τον οργανισμό παρέμβασης.

Η τελευταία παράδοση πρέπει να πραγματοποιηθεί το αργότερο στο τέλος του τέταρτου μήνα που έπεται του μήνα παραλαβής της προσφοράς χωρίς, εντούτοις, η εν λόγω ημερομηνία να είναι μεταγενέστερη της 1ης Ιουλίου στην Ελλάδα, Ισπανία, Ιταλία και Πορτογαλία και της 31ης Ιουλίου στα άλλα κράτη μέλη.

*Άρθρο 5*

1. Η ανάληψη από τον οργανισμό παρέμβασης των προσφερόμενων σιτηρών πραγματοποιείται εφόσον η ποσότητα και τα απαιτούμενα ελάχιστα χαρακτηριστικά που προβλέπονται στο παράρτημα, έχουν διαπιστωθεί από αυτόν ή από τον αντιπρόσωπό του για όλη την παρτίδα ως προς το εμπόρευμα που παραδίδεται στην αποθήκη παρέμβασης.

2. Τα ποιοτικά χαρακτηριστικά διαπιστώνονται βάσει αντιπροσωπευτικού δείγματος της προσφερόμενης παρτίδας, που αποτελείται από δείγματα που λαμβάνονται με συχνότητα μιας λήψης για κάθε παράδοση και τουλάχιστον μιας λήψης ανά 60 τόνους.

3. Η παραδιδόμενη ποσότητα πρέπει να διαπιστώνεται με ζύγιση παρουσία του προσφέροντας και αντιπροσώπου του οργανισμού παρέμβασης ανεξάρτητου έναντι του προσφέροντας.

Ο αντιπρόσωπος του οργανισμού παρέμβασης μπορεί επίσης να είναι ο αποθεματοποιητής. Στην περίπτωση αυτή:

α) ο οργανισμός παρέμβασης προβαίνει ο ίδιος, εντός προθεσμίας 45 ημερών από την ανάληψη, σε έλεγχο που περιλαμβάνει τουλάχιστον ογκομετρική εξακρίβωση η ενδεχόμενη διαφορά μεταξύ της ζυγισθείσας και της εκτιμηθείσας ποσότητας σύμφωνα με την ογκομετρική μέθοδο δεν μπορεί να υπερβαίνει το 5 %·

β) στην περίπτωση που δεν γίνεται υπέρβαση της ανοχής, ο αποθεματοποιητής αναλαμβάνει όλα τα έξοδα σχετικά με τις ποσότητες που ενδεχομένως λείπουν και που δεν πιστώθηκαν σε μεταγενέστερη ζύγιση σε σχέση με το βάρος που ελήφθη υπόψη στα λογιστικά βιβλία κατά τη στιγμή της ανάληψης·

γ) στην περίπτωση που γίνεται υπέρβαση της ανοχής, ο αποθεματοποιητής προβαίνει αμέσως σε ζύγιση. Τα έξοδα της ζύγισης επιβαρύνουν τον αποθεματοποιητή εάν το διαπιστούμενο βάρος είναι κατώτερο από το βάρος που ελήφθη υπόψη ή το κράτος μέλος στην αντίθετη περίπτωση.

4. Σε περίπτωση ανάληψης εντός της αποθήκης στην οποία βρίσκονται τα σιτηρά κατά τη στιγμή της προσφοράς, η ποσότητα μπορεί να διαπιστωθεί με βάση τη λογιστική αποθήκης που πρέπει να πληροί τις επαγγελματικές απαιτήσεις καθώς και τις απαιτήσεις του οργανισμού παρέμβασης, και εφόσον:

α) η λογιστική αποθήκης εμφανίζει το βάρος που, προκύπτει από τη ζύγιση, τα φυσικά ποιοτικά χαρακτηριστικά κατά τη στιγμή της ζύγιση, και ιδίως το βαθμό υγρασίας, τις ενδεχόμενες μεταφοράς σε άλλα σιλό, καθώς και τις πραγματοποιηθείσες επεξεργασίες· η ζύγιση πρέπει να έχει πραγματοποιηθεί το πολύ πριν από δέκα μήνες·

β) ο αποθεματοποιητής δηλώνει ότι η προσφερθείσα παρτίδα ανταποκρίνεται ως προς όλα τα στοιχεία της στις ενδείξεις που αναφέρονται στη λογιστική αποθήκης·

γ) τα διαπιστωθέντα κατά τη στιγμή της ζύγισης ποιοτικά χαρακτηριστικά συμπίπτουν με εκείνα του αντιπροσωπευτικού δείγματος που προκύπτει από τα δείγματα που ελήφθησαν από τον οργανισμό παρέμβασης ή τον αντιπρόσωπό του με συχνότητα μίας λήψης ανά εξήντα τόνους.

5. Σε περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου 4:

α) το βάρος που θα ληφθεί υπόψη είναι αυτό που αναγράφεται στα λογιστικά βιβλία αποθήκης, προσαρμοσμένο, ενδεχομένως, για να ληφθεί υπόψη η διαφορά μεταξύ του ποσοστού υγρασίας ή/και του ποσοστού διαφόρων ξένων προσμείξεων (Schwarzbesatz) που διαπιστώνονται κατά τη ζύγιση και εκείνων που διαπιστώνονται στο αντιπροσωπευτικό δείγμα. Διαφορά στο ποσοστό διαφόρων ξένων προσμείξεων μπορεί να ληφθεί υπόψη μόνο για να προσαρμοσθεί χαμηλότερα το βάρος που έχει εγγραφεί στη λογιστική αποθήκης·

β) εντός 45 ημερών από την ανάληψη, ο οργανισμός παρέμβασης διενεργεί ογκομετρική επαλήθευση του διεξαχθέντος ελέγχου η ενδεχόμενη δε διαφορά μεταξύ της ζυγισθείσας και της εκτιμηθείσας ποσότητας με την ογκομετρική μέθοδο δεν μπορεί να υπερβαίνει το 5 %·

γ) στην περίπτωση που δεν γίνεται υπέρβαση της ανοχής, ο αποθεματοποιητής αναλαμβάνει όλα τα έξοδα σχετικά με τις ποσότητες που ενδεχομένως λείπουν και που δεν πιστώθηκαν σε μεταγενέστερη ζύγιση σε σχέση με το βάρος που ελήφθη υπόψη στα λογιστικά βιβλία κατά τη στιγμή της ανάληψης·

δ) στην περίπτωση που γίνεται υπέρβαση της ανοχής, ο αποθεματοποιητής προβαίνει αμέσως σε ζύγιση. Τα έξοδα της ζύγισης επιβαρύνουν τον αποθεματοποιητή εάν το διαπιστούμενο βάρος είναι κατώτερο από το βάρος που ελήφθη υπόψη, ή το ΕΓΤΠΕ, στην αντίθετη περίπτωση.

*Άρθρο 6*

Ο οργανισμός παρέμβασης αναλαμβάνει την πραγματοποίηση υπ' ευθύνη του ανάλυσης των φυσικών και τεχνολογικών χαρακτηριστικών των ληφθέντων δειγμάτων, σε προθεσμία είκοσι εργάσιμων ημερών από τη λήψη του αντιπροσωπευτικού δείγματος.

Σε περίπτωση που οι αναλύσεις αυτές αποδεικνύουν ότι τα προσφερθέντα σιτηρά δεν ανταποκρίνονται στην απαιτούμενη ελάχιστη ποιότητα για την παρέμβαση, τα σιτηρά αυτά αναλαμβάνονται με έξοδα του προσφέροντας, ο οποίος αναλαμβάνει επίσης και όλα τα πραγματοποιηθέντα έξοδα.

Ο προσφέρων επιβαρύνεται με τις ακόλουθες δαπάνες σχετικά με:

α) τον προσδιορισμό του ποσοστού τανίνης του σόργου·

β) τη δοκιμασία αμυλασικής δράσης (Hagberg)·

γ) το ποσοστό πρωτεΐνης όσον αφορά τον σκληρό και μαλακό σίτο·

δ) τη δοκιμασία Zeleny·

ε) τη δοκιμασία της ικανότητας της ζύμης να υποστεί μηχανική επεξεργασία.

Σε περίπτωση αμφισβητήσεως, ο οργανισμός παρεμβάσεως υποβάλλει εκ νέου τα εν λόγω προϊόντα στους αναγκαίους ελέγχους και οι σχετικές δαπάνες αναλαμβάνονται από εκείνον που χάνει.

*Άρθρο 7*

Για κάθε προσφορά συντάσσεται από τον οργανισμό παρέμβασης δελτίο ανάληψης, στό οποίο αναφέρονται τα ακόλουθα στοιχεία:

α) η ημερομηνία επαλήθευσης της ποσότητας και των ελάχιστων χαρακτηριστικών·

β) το παραδοθέν βάρος·

γ) ο αριθμός των ληφθέντων δειγμάτων για τη σύσταση του αντιπροσωπευτικού δείγματος·

δ) τα διαπιστωθέντα φυσικά χαρακτηριστικά·

ε) ο οργανισμός που ανέλαβε τις αναλύσεις των τεχνολογικών χαρακτηριστικών καθώς και τα αποτελέσματα αυτών.

Το δελτίο αυτό χρονολογείται και διαβιβάζεται προς υπογραφή στον αποθεματοποιητή.

*Άρθρο 8*

1. Με την επιξύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2, η τιμή που καταβάλλεται στον προσφέροντα είναι η τιμή παρέμβασης που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 του κανονισιού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, που ισχύει κατά την ημερομηνία που ορίζεται ως η πρώτη ημέρα παράδοσης κατά την κοινοποίηση της αποδοχής της προσφοράς, για ένα εμπόρευμα που παραδίδεται προς εκφόρτωση στην αποθήκη. Η τιμή αυτή προσαρμόζεται λαμβανομένων υπόψη των προσαυξήσεων και μειώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 9.

Ωστόσο, εφόσον η παράδοση πραγματοποιείται στη διάρκεια μηνός κατά τον οποίο η τιμή αγοράς στην παρέμβαση είναι κατώτερη της τιμής του μήνα της προσφοράς, εφαρμόζεται η τελευταία αυτή τιμή. Για τον αραβόσιτο και το σόργο που προσφέρονται στην παρέμβαση κατά τους μήνες Αύγουστο και Σεπτέμβριο, δεν εφαρμόζεται η διάταξη του παρόντος εδαφίου.

2. Όταν γίνεται προσφορά στον οργανισμό παρέμβασης, σε εφαρμογή του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, ο οργανισμός αυτός αποφασίζει σχετικά με τον τόπο ανάληψης του σιτηρού.

Οι δαπάνες μεταφοράς από την αποθήκη που είναι τοποθετημένο το εμπόρευμα κατά τη στιγμή της προσφοράς μέχρι το κέντρο παρέμβασης όπου μπορεί να μεταφερθεί με τις λιγότερες δαπάνες επιβαρύνουν τον προσφέροντα.

Στην περίπτωση που ο τόπος όπου ο οργανισμός παρέμβασης αναλαμβάνει το εμπόρευμα δεν είναι το κέντρο παρέμβασης στο οποίο το εμπόρευμα πρέπει να μεταφερθεί με τις λιγότερες δαπάνες, ο οργανισμός παρέμβασης προσδιορίζει και αναλαμβάνει τις συμπληρωματικές δαπάνες μεταφοράς. Στην περίπτωση αυτή, οι δαπάνες που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο καθορίζονται από τον οργανισμό παρέμβασης.

Αν ο οργανισμός παρέμβασης, σε συμφωνία με τον προσφέροντα, αποθηκεύει το αναληφθέν εμπόρευμα στην αποθήκη όπου αυτό βρίσκεται τη στιγμή της προσφοράς, η τιμή παρέμβασης μειώνεται κατά τις δαπάνες που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο δεύτερη φάση, καθώς επίσης κατά τις δαπάνες εξόδου από την αποθήκη, οι οποίες υπολογίζονται βάσει των δαπανών που πράγματι διαπιστώνονται στο οικείο κράτος μέλος.

3. Η πληρωμή πραγματοποιείται μεταξύ της 30ής και της 35ης ημέρας που έπεται της ημέρας ανάληψης που αναφέρεται στο άρθρο 5 του παρόντος κανονισμού.

*Άρθρο 9*

Οι προσαυξήσεις και οι μειώσεις που εφαρμόζονται στην τιμή που καταβάλλεται στον προσφέροντα εκφράζονται σε ευρώ ανά τόνο και εφαρμόζονται από κοινού, ανάλογα με τα κατωτέρω προβλεπόμενα ποσά:

α) όταν το ποσοστό υγρασίας των προσφερόμενων στην παρέμβαση σιτηρών είναι μικρότερο από 14 %, οι προσαυξήσεις που πρέπει να εφαρμοστούν προκύπτουν από τον πίνακα I του παραρτήματος VII. Όταν το ποσοστό υγρασίας των προσφερόμενων στην παρέμβαση σιτηρών είναι μεγαλύτερο από 14 %, οι μειώσεις που πρέπει να εφαρμοστούν προκύπτουν από τον πίνακα II του παραρτήματος VII·

β) όταν το ειδικό βάρος του μαλακού σίτου ή της κριθής που προσφέρονται στην παρέμβαση διαφέρει από το ειδικό βάρος, αντιστοίχως, κατά 76 kg/hl ή 64 kg/hl, οι μειώσεις που πρέπει να εφαρμοστούν προκύπτουν από τον πίνακα III του παραρτήματος VII·

γ) όταν το ποσοστό των θραυσμένων σπόρων υπερβαίνει το 3 % για τον σκληρό σίτο, τον μαλακό σίτο, τη σίκαλη και την κριθή και το 4 % για τον αραβόσιτο και το σόργο, εφαρμόζεται μείωση 0,05 ευρώ για κάθε συμπληρωματική απόκλιση κατά 0,1 %·

δ) όταν το ποσοστό των ξένων προσμείξεων που αποτελούνται από σπόρους υπερβαίνει το 2 % για τον σκληρό σίτο, το 3 % για τη σίκαλη, το 4 % για τον αραβόσιτο και το σόργο και το 5 % για τον μαλακό σίτο και την κριθή, εφαρμόζεται μείωση 0,05 ευρώ για κάθε συμπληρωματική απόκλιση κατά 0,1 %·

ε) όταν το ποσοστό των βλαστημένων σπόρων υπερβαίνει το 2,5 %, εφαρμόζεται μείωση 0,05 ευρώ για κάθε συμπληρωματική απόκλιση κατά 0,1 %·

στ) όταν το ποσοστό των διαφόρων προσμείξεων (Scharzbesatz) υπερβαίνει το 0,5 % για τον σκληρό σίτο και 1 % για τον μαλακό σίτο, τη σίκαλη, την κριθή, τον αραβόσιτο και το σόργο, εφαρμόζεται μείωση 0,1 ευρώ για κάθε συμπληρωματική απόκλιση κατά 0,1 %·

ζ) όταν, για τον σκληρό σίτο, το ποσοστό των αλευρωδών σπόρων υπερβαίνει το 20 %, εφαρμόζεται μείωση 0,2 ευρώ για κάθε συμπληρωματική απόκλιση κατά 1 % ή κλάσματος του 1 %·

η) όταν το ποσοστό πρωτεΐνης του σκληρού σίτου είναι μικρότερο από 11,5 %, οι μειώσεις που πρέπει να εφαρμόζονται προκύπτουν από τον πίνακα IV του παραρτήματος VII·

θ) όταν το ποσοστό τανίνης του σόργου είναι μεγαλύτερο του 0,4 % της ξηράς ύλης, η μείωση που πρέπει να εφαρμοστεί υπολογίζεται σύμφωνα με τη πρακτική μέθοδο που καθορίζεται στο παράρτημα VIII.

*Άρθρο 10*

1. Κάθε εμπορευόμενος που προβαίνει για λογαριασμό του οργανισμού παρέμβασης στην αποθεματοποίηση των αγορασθέντων προϊόντων, επιβλέπει τακτικά την ύπαρξη και κατάσταση διατήρησής τους και ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση τον εν λόγω οργανισμό για κάθε σχετικό πρόβλημα που ανακύπτει.

2. Ο οργανισμός παρέμβασης επαληθεύει τουλάχιστον μία φορά κατ' έτος την ποιότητα του αποθεματοποιηθέντος προϊόντος. Η δειγματοληψία για το σκοπό αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί κατά τη στιγμή της ετήσιας απογραφής που προβλέπεται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2148/96.

*Άρθρο 11*

Οι οργανισμοί παρέμβασης θεσπίζουν, αν υπάρχει ανάγκη, συμπληρωματικές διαδικασίες και όρους αναλήψεως που συμφωνούν με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι ειδικές συνθήκες που επικρατούν στο κράτος μέλος στο οποίο ανήκουν· ειδικότερα, μπορούν να ζητούν περιοδικές δηλώσεις περί των υπαρχόντων αποθεμάτων.

*Άρθρο 12*

Οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 689/92 και (ΕΟΚ) αριθ. 1908/84 καταργούνται με ισχύ από την 1η Ιουλίου 2000.

*Άρθρο 13*

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1 Ιουλίου 2000.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 19 Απριλίου 2000.

*Για την Επιτροπή*

Franz FISCHLER

*Μέλος της Επιτροπής*

*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I*

| | Σκληρός σίτος | Μαλακός σίτος | Σίκαλη | Κριθή | Αραβόσιτος | Σόργο |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Α. Μέγιστη περιεκτικότητα σε υγρασία | 14,5 % | 14,5 % | 14,5 % | 14,5 % | 14,5 % | 14,5 % |
| Β. Μέγιστο ποσοστό στοιχείων που δεν αποτελούν βασικά σιτηρά άριστης ποιότητας από τα οποία κατ' ανώτατο όριο: | 12 % | 12 % | 12 % | 12 % | 12 % | 12 % |
| 1. Σπόροι θραυσμένοι | 6 % | 5 % | 5 % | 5 % | 10 % | 10 % |
| 2. Ξένες προσμείξεις που αποτελούνται από σπόρους (πλην εκείνων που αναφέρονται στο σημείο 3) | 5 % | 7 % | 5 % | 12 % | 5 % | 5 % |
| εκ των οποίων: | | | | | | |
| α) σπόροι συρρικνωμένοι | | | | | — | — |
| β) άλλα σιτηρά | 3 % | | | 5 % | | |
| γ) σπόροι προσβληθέντες από παράσιτα | | | | | | |
| δ) σπόροι με αποχρωματισμένο φύτρο | | | — | — | — | — |
| ε) σπόροι προσβλημένοι από τη θέρμανση της ξηράνσεως | 0,50 % | 0,50 % | 1,5 % | 3 % | 3 % | 3 % |
| 3. Σπόροι που έχουν προσβληθεί από έντομα ή/και φουζάριο | 5 % | — | — | — | — | — |
| εκ των οποίων: | | | | | | |
| — σπόροι προσβληθέντες από φουζάριο | 1,5 % | — | — | — | — | — |
| 4. Σπόροι βλαστημένοι | 4 % | 4 % | 4 % | 6 % | 6 % | 6 % |
| 5. Διάφορες ξένες προσμείξεις (Schwarzbesatz) | 3 % | 3 % | 3 % | 3 % | 3 % | 3 % |
| εκ των οποίων: | | | | | | |
| α) ξένοι σπόροι: | | | | | | |
| — βλαβεροί | 0,10 % | 0,10 % | 0,10 % | 0,10 % | 0,10 % | 0,10 % |
| — άλλοι | | | | | | |
| β) χαλασμένοι σπόροι: | | | | | | |
| — χαλασμένοι σπόροι που θερμάνθηκαν αφ' εαυτών και με απότομη θέρμανση | 0,05 % | 0,05 % | | | | |
| — άλλοι | | | | | | |
| γ) ακαθαρσίες | | | | | | |
| δ) έλυτρα | | | | | | |
| ε) αίρα | 0,05 % | 0,05 % | 0,05 % | — | — | — |
| στ) σπόροι φθαρμένοι (σάπιοι) | | | — | — | — | — |
| ζ) νεκρά έντομα και τεμάχια εντόμων | | | | | | |
| Γ. Μέγιστο ποσοστό από σπόρους αλευρώδεις ολικώς ή μερικώς | 27 % | — | — | — | — | — |
| Δ. Μέγιστη περιεκτικότητα σε τανίνη [1] | — | — | — | — | — | 1 % |
| Ε. Ελάχιστο ειδικό βάρος (kg/hl) | 78 | 73 | 70 | 62 | — | — |

| | Σκληρός σίτος | Μαλακός σίτος | Σίκαλη | Κριθή | Αραβόσιτος | Σόργο |
|---|---|---|---|---|---|---|
| ΣΤ. Ποσοστό πρωτεϊνών [1]: | | | | | | |
| — περίοδος εμπορίας 2000/01 | 11,5 % | 10 % | — | — | — | — |
| — περίοδος εμπορίας 2001/02 και επόμενες | 11,5 % | 10,3 % | — | — | — | — |
| — περίοδος εμπορίας 2002/03 και επόμενες | 11,5 % | 10,5 % | | | | |
| Ζ. Χρόνος πτώσης Hagberg | 220 | 220 | 120 | | | |
| Η. Δείκτης Zeleny (ml) | — | 22 | — | — | — | — |

[1] Ποσοστό υπολογιζόμενο επί ξηράς ύλης.

*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II*

## 1. ΥΛΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΣΙΤΗΡΑ ΒΑΣΕΩΣ ΥΨΗΛΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

### 1.1. **Θραυσμένοι σπόροι**

Όλοι οι σπόροι των οποίων το ενδοσπέρμιο είναι μερικώς αποκεκαλυμμένο θεωρούνται ως θραυσμένοι σπόροι. Σπόροι κατεστραμμένοι εκ του αλωνισμού και σπόροι των οποίων το έμβρυο αφηρέθη, ανήκουν επίσης στην ίδια ομάδα.

Για τον αραβόσιτο, θεωρούνται τα μέρη των σπόρων ή οι σπόροι που διέρχονται διά κοσκίνου με κυκλικές οπές διαμέτρου 4,5 mm.

Για το σόργο, θεωρούνται τα μέρη των σπόρων ή οι σπόροι που διέρχονται διά κοσκίνου με κυκλικές οπές διαμέτρου 1,8 mm.

### 1.2. **Ξένες προσμείξεις συνιστάμενες από σπόρους**

α) *Συρρικνωμένοι σπόροι:*

σπόροι οι οποίοι, μετά την απομάκρυνση όλων των άλλων στοιχείων του δείγματος, τα οποία εξετάζονται στο παρόν παράρτημα, διέρχονται διά των σχισμών κοσκίνων με τις ακόλουθες διαστάσεις: μαλακός σίτος 2 mm, σίκαλη 1,8 mm, σκληρός σίτος 1,9 mm, κριθή 2,2 mm, θεωρούνται ως συρρικνωμένοι σπόροι.

Ωστόσο, κατά παρέκκλιση από τον ορισμό αυτό, θεωρούνται ως «συρρικνωμένοι σπόροι»:

— για την κριθή της Φινλανδίας και της Σουηδίας που έχει ειδικό βάρος ίσο ή ανώτερο από 64 kg ανά εκατόλιτρο και η οποία προσφέρεται στην παρέμβαση σ' αυτά τα κράτη μέλη ή,

— για την κριθή που έχει μεγίστη περιεκτικότητα σε υγρασία 12,5 %.

οι σπόροι οι οποίοι, αφού αφαιρεθούν όλα τα άλλα στοιχεία που αναφέρονται στο παρόν παράρτημα, διέρχονται διά κοσκίνου με σχισμές των 2,0 mm.

Εξάλλου, συγκαταλέγονται στους συρρικνωμένους σπόρους, οι σπόροι που έχουν καταστραφεί από τον παγετό και όλοι οι σπόροι που παρουσιάζουν ατελή ωρίμανση (πράσινοι).

β) *Άλλα σιτηρά:*

ως «άλλα σιτηρά» νοούνται όλοι οι σπόροι, οι οποίοι δεν ανήκουν στα είδη του δειγματιζομένου σπόρου.

γ) *σπόροι προσβεβλημένοι από έντομα:*

σπόροι προσβεβλημένοι από έντομα θεωρούνται εκείνοι που έχουν νηχθεί από έντομα. Σπόροι προσβεβλημένοι από πεντατομίδες (κοριοί) ανήκουν στην ίδια ομάδα.

δ) *Σπόροι με αποχρωματισμένο έμβρυο και ευρωτιασμένοι σπόροι:*

Σπόροι με αποχρωματισμένο έμβρυο είναι εκείνοι των οποίων η εφυμενίδα έχει χρώμα μεταξύ του φαιού και του φαιόχρου μέλανος και των οποίων το έμβρυο είναι κανονικό και δεν είναι φυτρωμένο. Για τον μαλακό σίτο, σπόροι των οποίων το έμβρυο είναι αποχρωματισμένο θα παραβλέπονται μέχρι ποσοστού 8 %.

Για τον σκληρό σίτο, θεωρούνται:

— ως αποχρωματισμένοι σπόροι, οι σπόροι οι οποίοι παρουσιάζουν, σε άλλα σημεία εκτός από το ίδιο το έμβρυο, χρωματισμούς που κυμαίνονται μεταξύ του φαιού και του φαιόχρου μέλανος,

— ως ευρωτιασμένοι σπόροι, οι σπόροι των οποίων το περικάρπιο έχει προσβληθεί από τον μυκήλιο του φουζαρίου· οι σπόροι αυτοί εμφανίζονται ελαφρώς συρρικνωμένοι, ρυτιδωμένοι και φέρουν διάσπαρτα στίγματα τα όρια των οποίων δεν προσδιορίζονται σαφώς, λευκού ή ερυθρωπού χρωματισμού.

ε) Οι προσβλημένοι σπόροι από τη θέρμανση της ξηράνσεως είναι εκείνοι που εμφανίζουν εξωτερικά ίχνη καβουρντίσματος αλλά δεν είναι σπόροι χαλασμένοι.

### 1.3. **Φυτρωμένοι σπόροι**

Φυτρωμένοι σπόροι είναι εκείνοι των οποίων το ριζίδιο ή το βλαστίδιο βλέπεται καθαρά με γυμνόν οφθαλμό. Εντούτοις, πρέπει να ληφθεί υπόψη η γενική εμφάνιση του δείγματος, όταν κρίνεται η περιεκτικότητά του σε φυτρωμένους σπόρους. Υπάρχουν είδη σιτηρών με έμβρυο το οποίο προεξέχει, π.χ. ο σκληρός σίτος, και του οποίου η εφυμενίδα διαρρήγνυται, όταν ανακινείται ποσότης σιτηρών. Οι σπόροι αυτοί ομοιάζουν με τους φυτρωμένους σπόρους, αλλά δεν πρέπει να περιληφθούν σ' αυτή την ομάδα. Φυτρωμένοι σπόροι είναι μόνον εκείνοι των οποίων το έμβρυο έχει υποστεί οφθαλμοφανείς αλλαγές, οι οποίες καθιστούν εύκολη τη διάκριση του φυτρωμένου σπόρου από τον κανονικό.

1.4. **Διάφορες ξένες προσμείξεις (Schwarzbesatz)**

α) *Σπόροι ζιζανίων*

Οι ξένοι σπόροι είναι οι σπόροι φυτών, καλλιεργουμένων ή όχι, εκτός των σιτηρών. Αυτοί οι ξένοι σπόροι αποτελούνται από σπόρους χωρίς αξία ανάκτησης. από σπόρους που χρησιμοποιούνται για τα ζώα και από βλαβερούς σπόρους.

Θεωρούνται ως βλαβεροί σπόροι, οι τοξικοί σπόροι για τον άνθρωπο και τα ζώα, οι σπόροι που εμποδίζουν ή περιπλέκουν το καθάρισμα και την άλεση των σιτηρών, καθώς και εκείνοι που τροποποιούν την ποιότητα των μεταποιημένων προϊόντων σιτηρών.

β) *Κατεστραμμένοι σπόροι*

Κατεστραμμένοι σπόροι είναι εκείνοι, οι οποίοι δεν δύνανται να χρησιμοποιηθούν για τη διατροφή των ανθρώπων και όσον αφορά τα κτηνοτροφικά σιτηρά για τη διατροφή των ζώων, λόγω σήψεως εκ μυκητολογικών ή βακτηριολογικών προσβολών ή άλλων αιτίων.

Σπόροι οι οποίοι έχουν υποβαθμιστεί από αυτόματη γένεση θερμότητας, ανήκουν ομοίως σ' αυτήν την ομάδα. Αυτοί οι σπόροι, οι οποίοι έχουν θερμανθεί ή μαυρίσει είναι σπόροι πλήρως ανεπτυγμένοι των οποίων η εφυμενίδα είναι χρωματισμένη γκρίζα φαιά προς μέλαινα, ενώ η τομή του κόκκου είναι χρωματισμένη κιτρινόχρους γκρίζα μέχρι φαιά μέλαινα.

Σπόροι προσβεβλημένοι εκ των παρασίτων του σίτου θα θεωρούνται ως σπόροι κατεστραμμένοι, μόνο στην περίπτωση κατά την οποία πλέον του ημίσεος της επιφανείας του σπόρου εμφανίζει έναν χρωματισμό μεταξύ γκρίζου και μέλανος, σαν αποτέλεσμα δευτερογενούς κρυπτογαμικής προσβολής. Εάν ο αποχρωματισμός καλύπτει ολιγώτερον από το ήμισυ της επιφανείας του σπόρου, αυτός θα κατατάσσεται στην κατηγορία των κατεστραμμένων σπόρων από έντομα.

γ) *Αδρανείς ύλες*

Όλες οι ύλες ενός δείγματος σιτηρών οι οποίες συγκρατούνται από ένα κόσκινο με σχισμές των 3,5 mm (εκτός των σπόρων άλλων σιτηρών και εκείνων οι οποίοι είναι ιδιαιτέρως ευμεγέθεις έναντι του σιηρού βάσεως) και εκείνες οι οποίες διέρχονται δι' ενός κοσκίνου με σχισμές του 1 mm, θα θεωρούνται ως αδρανείς ύλες. Περιλαβάνονται επίσης στην ομάδα αυτή οι λίθοι, η άμμος, τα τμήματα σανού και άλλες ξένες προσμείξεις, που βρίσκονται εντός των δειγμάτων τα οποία διέρχονται διά κοσκίνου με σχισμές 3,5 mm και συγκρατούνται δι' ετέρου κοσκίνου με οπές 1 mm.

Ο ορισμός αυτός δεν ισχύει για τον αραβόσιτο. Για το σιτηρό αυτό, πρέπει να θεωρηθούν ως αδρανείς ύλες, όλες οι ύλες ενός δείγματος που διέρχονται δι' ενός κοσκίνου με σχισμές του 1 mm καθώς και όλες οι ξένες προσμείξεις που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο.

δ) Λέπυρα (για τον αραβόσιτο τμήματα της ράχεως του σπάδικος).

ε) Σκληρώτια.

στ) Σπόροι με δαυλίτη.

ζ) Νεκρά έντομα και τμήματα αυτών.

1.5. **Ζώντα παράσιτα**

1.6. **Αλευρώδεις σπόροι**

Θεωρούνται ως αλευρώδεις σπόροι σκληρού σίτου οι σπόροι οι οποίοι δεν μπορούν να θεωρηθούν ως πλήρως υαλώδεις.

2. **ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΟΥΝ ΥΠΟΨΗ ΑΝΑ ΣΙΤΗΡΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΠΡΟΣΜΕΙΞΕΩΝ**

2.1. **Σκληρός σίτος**

Ως ξένες προσμείξεις που αποτελούνται από σπόρους, θεωρούνται οι συρρικνωμένοι σπόροι, οι σπόροι άλλων σιτηρών. οι και οι σπόροι που έχουν προσβληθεί από παράσιτα, οι σπόροι με αποχρωματισμένο φύτρο οι σπόροι που έχουν προσβληθεί από έντομα ή φουζάριο και οι σπόροι που έχουν προσβληθεί από τη θέρμανση της ξηράνσεως.

Τις διάφορες ξένες προσμείξεις αποτελούν οι ξένοι σπόροι, οι χαλασμένοι σπόροι, οι ακαθαρσίες, τα έλυτρα, η αίρα, οι φθαρμένοι σπόροι (σάπιοι) τα νεκρά έντομα και τεμάχια εντόμων.

2.2. **Μαλακός σίτος**

Ως ξένες προσμείξεις που αποτελούνται από σπόρους, θεωρούνται οι συρρικνωμένοι σπόροι, οι σπόροι άλλων σιτηρών, οι σπόροι που έχουν προσβληθεί από παράσιτα, οι σπόροι με αποχρωματισμένο φύτρο και οι σπόροι που έχουν προσβληθεί από τη θέρμανση της ξηράνσεως.

Ως διάφορες ξένες προσμείξεις θεωρούνται οι ξένοι σπόροι, οι χαλασμένοι σπόροι, οι ακαθαρσίες, τα έλυτρα, η αίρα, οι φθαρμένοι σπόροι (σάπιοι) τα νεκρά έντομα και τεμάχια εντόμων.

2.3. **Σίκαλη**

Ως ξένες προσμείξεις που αποτελούνται από σπόρους, θεωρούνται οι συρρικνωμένοι σπόροι, οι σπόροι άλλων σιτηρών και οι σπόροι που έχουν προσβληθεί από παράσιτα.

Τις διάφορες ξένες προσμείξεις αποτελούν οι ξένοι σπόροι, οι χαλασμένοι σπόροι, οι ακαθαρσίες, τα έλυτρα, η αίρα, οι φθαρμένοι σπόροι (σάπιοι) τα νεκρά έντομα και τεμάχια εντόμων.

2.4. **Κριθή**

Ως ξένες προσμείξεις που αποτελούνται από σπόρους, θεωρούνται οι συρρικνωμένοι σπόροι, οι σπόροι άλλων σιτηρών οι σπόροι που έχουν προσβληθεί από παράσιτα.

Τις διάφορες ξένες προσμείξεις αποτελούν οι ξένοι σπόροι, οι χαλασμένοι σπόροι, οι ακαθαρσίες, τα έλυτρα, τα νεκρά έντομα και τεμάχια εντόμων.

2.5. **Αραβόσιτος**

Ως ξένες προσμείξεις που αποτελούνται από σπόρους, θεωρούνται οι συρρικνωμένοι σπόροι, οι σπόροι άλλων σιτηρών, οι σπόροι που έχουν προσβληθεί από παράσιτα και οι σπόροι που έχουν προσβληθεί από τη θέρμανση της ξηράνσως.

Για το σιτηρό αυτό, πρέπει να θεωρηθούν ως αδρανείς ύλες όλα τα στοιχεία ενός δείγματος που διέρχονται διά κοσκίνου με σχισμές του 1 mm.

Οι διάφορες ξένες προσμείξεις αποτελούνται από τους ξένους σπόρους, τους χαλασμένους σπόρους, τις ακαθαρσίες, τα έλυτρα, τα νεκρά έντομα και τεμάχια εντόμων.

2.6. **Σόργο**

Ως ξένες προσμείξεις που αποτελούνται από σπόρους, θεωρούνται οι σπόροι άλλων σιτηρών, οι σπόροι που έχουν προσβληθεί από παράσιτα και οι σπόροι που έχουν προσβληθεί από τη θέρμανση της ξηράνσεως.

Τις διάφορες ξένες προσμείξεις αποτελούν οι ξένοι σπόροι, οι χαλασμένοι σπόροι, οι ακαθαρσίες, τα έλυτρα, τα νεκρά έντομα και τεμάχια εντόμων.

*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III*

**ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΝΑΓΩΓΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΥΛΩΝ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΙΤΗΡΑ ΒΑΣΕΩΣ ΥΨΗΛΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ**

1. Για τον μαλακό σίτο, το σκληρό σίτο, τη σίκαλη και την κριθή, ένα μέσο δείγμα των 250 g πρέπει να διέλθει διά δύο κοσκίνων, εκ των οποίων το ένα πρέπει να έχει σχισμές 3,5 mm και το άλλο 1,0 mm, επί μισό λεπτό της ώρας δι' έκαστο.

   Για να διασφαλισθεί ένα κοσκίνισμα σταθερό, συνιστάται η χρησιμοποίηση μηχανικού κοσκίνου, επί παραδείγματι μια τράπεζα κραδασμού εφοδιασμένη διά κοσκίνων.

   Οι ύλες οι οποίες συγκρατούνται από το κόσκινο με σχισμές των 3,5 mm και εκείνες οι οποίες διέρχονται διά του κοσκίνου με τις σχισμές του 1,0 mm, πρέπει να ζυγίζονται μαζί, θεωρούμενες ως αδρανείς ύλες. Στην περίπτωση κατά την οποία οι ύλες που παραμένουν στο κόσκινο με τις σχισμές των 3,5 mm περιέχουν μέρη «άλλων σιτηρών» ή ειδικότερα σπόρους ευμεγέθεις του σιτηρού βάσεως τα μέρη αυτά ή οι σπόροι πρέπει να τεθούν εντός του κοσκινισθέντος δείγματος. Καθ' ον χρόνο ο σπόρος διέρχεται διά του κοσκίνου με τις σχισμές του 1 mm, θα πρέπει να γίνει ένας προσεκτικός έλεγχος για την ύπαρξη ζώντων παρασίτων.

   Από το κοσκινισθέν δείγμα λαμβάνεται ένα δείγμα 50 έως 100 g με τη βοήθεια ενός διαχωριστού. Το μερικό αυτό δείγμα πρέπει να ζυγισθεί.

   Εν συνεχεία, με τη βοήθεια μιας λαβίδας ή μιας σπάτουλας, απλώνεται το μερικό δείγμα σε λεπτό στρώμα επί μιας τραπέζης και απ' αυτό ξεχωρίζονται οι θραυσμένοι σπόροι, άλλα σιτηρά, φυτρωμένοι σπόροι, σπόροι προσβεβλημένοι από παράσιτα, κατεστραμμένοι σπόροι από παγετό, σπόροι που εμφανίζουν αποχρωματισμό του εμβρύου, σπόροι ευρωτιασμένοι, σπόροι ζιζανίων, σκληρώτια, σπόροι με δαυλίτη, λέπυρα, ζώντα παράσιτα και νεκρά έντομα.

   Σε περίπτωση κατά την οποία ένα μερικό δείγμα περιλαμβάνει σπόρους που περιβάλλονται από τα λέπυρα, θα ξεφλουδίζονται τα λέπυρα με το χέρι. Τα κατ' αυτόν τον τρόπο λαμβανόμενα λέπυρα θα υπολογίζονται ως τεμάχια λεπύρων. Οι λίθοι, η άμμος και τα τμήματα αχύρου θεωρούνται ως αδρανείς ύλες.

   Το μερικό δείγμα θα διέλθει επί ήμισυ λεπτό της ώρας δι' ενός κοσκίνου των 2,0 mm για το μαλακό σίτο, διά κοσκίνου των 1,8 mm για τη σίκαλη, διά κοσκίνου των 1,9 mm για τον σκληρό σίτο και διά κοσκίνου 2,2 mm για την κριθή. Οι ύλες οι οποίες διέρχονται διά του κοσκίνου αυτού θεωρούνται ως σπόροι «συρρικνωμένοι». Οι σπόροι οι οποίοι έχουν καταστραφεί από τον παγετό και οι πράσινοι μη πλήρους ωριμάνσεως σπόροι ανήκουν στην ομάδα των «συρρικνωμένων σπόρων».

2. Για τον αραβόσιτο, ένα μέσο δείγμα των 500 g πρέπει να διέλθει διά κοσκίνου του 1,0 mm επί ήμισυ λεπτό της ώρας. Ελέγχεται η παρουσία ζώντων παρασίτων και νεκρών εντόμων.

   Με τη βοήθεια λαβίδας ή σπάτουλας αφαιρούνται οι ύλες, οι οποίες συγκρατούνται υπό του κοσκίνου του 1,0 mm ως λίθοι, άμμος, τμήματα αχύρου και άλλες αδρανείς ύλες.

   Προστίθενται οι αφαιρεθείσες αδρανείς ύλες στις ύλες οι οποίες διήλθον διά του κοσκίνου του 1,0 mm και ζυγίζονται αυτές μαζί.

   Προετοιμάζεται, με τη βοήθεια ενός διαχωριστού, ένα δείγμα των 100 έως 200 g από το δείγμα το οποίο διήλθε διά του κοσκίνου. Ζυγίζεται το μερικό αυτό δείγμα. Ακολούθως, απλώνεται σε λεπτό στρώμα επί μιας τραπέζης. Αφαιρούνται, με τη βοήθεια λαβίδας η σπάτουλας, τα τμήματα άλλων σιτηρών, σπόροι προσβεβλημένοι από ζωικά παράσιτα, κατεστραμμένοι σπόροι από παγετό, σπόροι οι οποίοι έχουν φυτρώσει, σπόροι ζιζανίων, κατεστραμμένοι σπόροι, λέπυρα, ζώντα παράσιτα και νεκρά έντομα.

   Ακολούθως το μερικό αυτό δείγμα θα διέλθει δι' ενός κοσκίνου με στρογγύλες οπές διαμέτρου 4,5 mm για τον αραβόσιτο και 1,8 mm για το σόργο. Οι ύλες οι οποίες διέρχονται διά του κοσκίνου αυτού θεωρούνται ως θραυσμένοι σπόροι.

3. Ομάδες υλών οι οποίες δεν είναι σιτηρά βάσεως υψηλής ποιότητας και οι οποίες προσδιορίσθηκαν συμφώνως προς τις μεθόδους που αναφέρονται στα σημεία 1 και 2, των οποίων τα ποσοστά επί τοις % προβλέπονται στα άρθρα 1 έως 5, πρέπει να ζυγίζονται ακριβώς με προσέγγιση 0,01 g και να ανάγονται επί τοις % του μέσου δείγματος. Οι ενδείξεις οι οποίες περιλαμβάνονται στην έκθεση αναλύσεων θα γίνονται με προσέγγιση 0,1 %. Ελέγχεται η παρουσία ζώντων παρασίτων.

   Κατά γενικό κανόνα, θα πρέπει να γίνονται δύο αναλύσεις ανά δείγμα. Αυτές δεν θα πρέπει να διαφέρουν περισσότερο του 10 % ως προς το σύνολο των υλών οι οποίες προβλέπονται ανωτέρω.

4. Οι χρησιμοποιούμενες συσκευές για τις εργασίες οι οποίες αφορούν τα σημεία 1, 2 και 3 είναι οι ακόλουθες:

   α) διαχωριστής δειγμάτων, επί παραδείγματι συσκευή κωνική ή με ραβδώσεις·

   β) ζυγός ακριβείας·

   γ) κόσκινα με σχισμές των 1, 1,8, 1,9, 2, 2,2, 3,5 mm και κόσκινα με στρογγύλες οπές διαμέτρου 1,8 και 4,5 mm. Προφανώς, τα κόσκινα θα πρέπει να τεθούν επί δονουμένης τραπέζης.

*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV*

**ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΥΓΡΑΣΙΑ**

1. **Αρχή**

Το προϊόν ξηραίνεται σε θερμοκρασία 130 έως 133 °C υπό κανονική ατμοσφαιρική πίεση. Η διάρκεια καθορίζεται εμπειρικώς εν σχέσει προς το μέγεθος των σωματιδίων.

2. **Πεδίο εφαρμογής**

Αυτή η μέθοδος ξηράνσεως εφαρμόζεται στα αλεσμένα σιτηρά τα οποία διέρχονται, τουλάχιστον σε ποσοστό 50 %, διά των οπών κοσκίνου 0,5 mm και δεν αφήνουν περισσότερα υπολείμματα από 10 % επί κοσκίνου με κυκλικές οπές του 1,0 mm. Η μέθοδος αυτή εφαρμόζεται ομοίως στα άλευρα.

3. **Συσκευές**

Ζυγός ακριβείας.

Συσκευή λειοτριβίσεως από υλικό το οποίο δεν απορροφά την υγρασία και της οποίας ο καθορισμός είναι εύκολος. Η συσκευή αυτή πρέπει να λειοτριβεί ταχέως και ομοιόμορφα, χωρίς να προκαλείται αισθητή θέρμανση, αποφεύγουσα κατά το μέγιστο την επαφή με τον εξωτερικό αέρα και ανταποκρινόμενη στις απαιτήσεις οι οποίες ενδείκνυνται στο σημείο 2 (επί παραδείγματι, μύλος με κώνους λυόμενους).

Δοχείο από μη προσβαλλόμενο μέταλλο ή από γυαλί, εφοδιασμένο με ένα κάλυμμα το οποίο εφαρμόζει καλά· η ωφέλιμη επιφάνεια πρέπει να επιτρέπει την επιτυχή διανομή του εξεταζόμενου δείγματος, ήτοι 0,3 g ανά $cm^2$.

Ισοθερμικός μικρός κλίβανος θερμαινόμενος δι' ηλεκτρικής θερμάνσεως, ρυθμιζόμενος σε θερμοκρασία 130 έως 133 °C [1], ο οποίος να διαθέτει ικανοποιητικό εξαερισμό [2].

Ξηραντήριο με μεταλλική πλάκα ή, ελλείψει αυτής, εκ πορσελάνης, ικανού πάχους, διάτρητο, περιέχον αποτελεσματικό υλικό αφυδατώσεως.

4. **Τρόπος εργασίας**

*Ξήρανση*

Ζυγίζονται εντός δοχείου, του οποίου έχει ληφθεί το απόβαρο, με ακρίβεια ± 1 mg, το λιγότερο 5 g εκ των υπό άλεση μικρόκοκκων σιτηρών ή 8 g του υπό άλεση αραβοσίτου. Τοποθετείται το δοχείο εντός κλιβάνου θερμοκρασίας 130 έως 133 °C. Προς αποφυγή μεγάλης πτώσεως της θερμοκρασίας του κλιβάνου, εισάγεται το δοχείο σε ελάχιστο χρόνο. Αφήνεται να γίνει η ξήρανση επί δύο ώρες, από τη στιγμή κατά την οποία ο κλίβανος έφτασε εκ νέου στη θερμοκρασία των 130 έως 133 °C. Αποσύρεται το δοχείο εκ του κλιβάνου, επανατοποθετείται ταχέως το κάλυμμα αυτού, αφήνεται να ψυχθεί από 30 έως 45 λεπτά εντός ξηραντηρίου και ζυγίζεται (οι ζυγίσεις πρέπει να γίνονται με ακρίβεια ± 1 mg).

5. **Μέθοδος υπολογισμού και τύπος**

E = η αρχική μάζα σε γραμμάρια του δείγματος

M = η μάζα, σε γραμμάρια, του δείγματος μετά τη διεργασία

M′ = η μάζα, σε γραμμάρια, του δείγματος μετά την άλεση

m = η μάζα, σε γραμμάρια, του ξηρού δείγματος.

Η περιεκτικότης σε υγρασία, επί τοις εκατό του προϊόντος ως έχει, είναι ίση προς:

— άνευ προηγούμενης διεργασίας $(E - m) \times 100/E$·

— με προηγούμενη διεργασία $[(M' - m)M/M' + E - M] \times 100/E = 100\ (1 - Mm/EM')$.

Πραγματοποιούνται οι δοκιμές δύο φορές κατ' ελάχιστον.

6. **Ακρίβεια του προσδιορισμού**

Η διαφορά μεταξύ δύο μετρήσεων που έχουν γίνει ταυτόχρονα ή με μικρή διαφορά από τον ίδιο αναλυτή δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 0,15 g υγρασίας για 100 g δείγματος. Σε περίπτωση μεγαλύτερης διαφοράς, επαναλαμβάνονται οι μετρήσεις.

---

[1] Θερμοκρασία αέρας στο εσωτερικό του κλιβάνου.

[2] Ο κλίβανος πρέπει να έχει τέτοια θερμική ικανότητα ώστε, ρυθμιζόμενος εκ των προτέρων σε θερμοκρασία 130 έως 133 °C, να δυνηθεί να φθάσει εκ νέου στη θερμοκρασία αυτή, τουλάχιστον σε 45 λεπτά της ώρας, μετά την τοποθέτηση εντός του κλιβάνου του μέγιστου αριθμού δειγμάτων προς ταυτόχρονη ξήρανση.

Ο κλίβανος θα πρέπει να διαθέτει αερισμό τέτοιο ώστε, ξηραίνοντας επί 2 ώρες τα σιτηρά σε μικρούς κόκκους (μαλακός σίτος, σκληρός σίτος, κριθή, βρώμη και σίκαλη) και επί 4 ώρες, όσον αφορά τον αραβόσιτο, όλα τα δείγματα σιμιγδαλίου ή, κατά περίπτωση, τον αραβόσιτο που δύναται να χωρίσει, τα αποτελέσματα εμφανίζουν διαφορά κατώτερη από 0,15 % σε σχέση με τα αποτελέσματα που λαμβάνονται μετά από 3 ώρες ξηράνσεως για τα μικρόκκοκα σιτηρά και 5 ώρες ξηράνσεως για τον αραβόσιτο.

*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V*

**ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΙΔΙΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΜΗ ΚΟΛΛΩΔΟΥΣ ΚΑΙ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΜΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΑ ΖΥΜΗΣ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΛΑΚΟ ΣΙΤΟ**

1. **Τίτλος**

Μέθοδος για τη δοκιμή αρτοποιήσεως αλεύρου σίτου.

2. **Πεδίο εφαρμογής**

Η μέθοδος εφαρμόζεται στα άλευρα που λαμβάνονται από πειραματική άλεση σίτου για παραγωγή άρτου που ζυμώνεται με μαγιά ζύθου.

3. **Αρχή της μεθόδου**

Παρασκευάζεται ζύμη από άλευρα, νερό, μαγιά ζύθου, άλας και σακχαρόζη μέσα σ' ένα ορισμένο ζυμωτήριο. Μετά τη διαίρεση και σφαιροποποίηση, τα ζυμάρια αφήνονται επί 30 λεπτά της ώρας. Διαμορφώνονται, τοποθετούνται επί των πλακών ψησίματος και ψήνονται μετά την τελική ζύμωση επί ορισμένο χρόνο. Σημειώνονται οι τεχνολογικές ιδιότητες της ζύμης. Ο άρτος κρίνεται από τον όγκο και το ύψος.

4. **Συστατικά**

4.1. *Μαγιά ζύθου*

Ενεργός ξηρά μαγιά Engedura (Gist-Brocades NV. Yeast Division) ή συστατικό που να έχει τα αυτά χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

4.2. *Νερό πόσιμο*

4.3. *Σακχαρούχος και αλατούχος διάλυση ασκορβικού οξέος*

Διάλυση 30 ± 0,5 g χλωριούχου καλίου (ποιότητα εμπορίου), 30 ± 5 g σακχαρόζης (εμπορίου) και 0,040 ± 0,001 g ασκορβικού οξέος σε 800 ± 5 g νερού. Παρασκευάζεται νέο διάλυμα κάθε ημέρα.

4.4. *Σακχαρούχος διάλυση*

Διάλυση 5 ± 0,1 g σακχαρόζης (εμπορίου) σε 95 ± 1 g νερού. Παρασκευάζεται κάθε ημέρα νέο διάλυμα.

4.5. *Άλευρο βύνης (με ενζυματική δραστηριότητα)*

Ποιότητα εμπορίου.

5. **Εξοπλισμός και εργαλεία**

5.1. *Αρτοποιείο*

Με ρυθμιστικό σύστημα διατηρήσεως της θερμοκρασίας μεταξύ 22 και 25 °C.

5.2. *Ψυγείο*

Που διατηρεί εσωτερικώς θερμοκρασία 4 ± 2 °C.

5.3. *Ζυγός*

Μεγίστου φορτίου 2 kg και ακριβείας 2 g.

5.4. *Ζυγός*

Μεγίστου φορτίου 0,5 kg και ακριβείας 0,1 g.

5.5. *Αναλυτικός ζυγός*

Ακριβείας $0{,}1 \times 10^{-3}$ g.

5.6. *Σκάφη ζυμώματος*

Stephan UMTA 10 αναμεικτήρας τύπου «Detmold» (Stephan Soehne GmbH) ή παρόμοια συσκευή με τα αυτά χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

5.7. *Θάλαμος ζυμώσεως*

Με ρυθμιστικό σύστημα διατηρήσεως θερμοκρασίας 30 ± 1 °C.

5.8. *Ανοικτό πλαστικό δοχείο*

Εκ polymethylmethacrylate (Plexiglas, Perspex) εσωτερικών διαστάσεων 25 × 25 cm, ύψος 15 cm, πάχους τοιχωμάτων 0,5 ± 0,05 cm.

5.9. *Πλάκες τετράγωνοι από πλαστικό*

Εκ polymethylmethacylate (Plexiglas, Perspex) διαστάσεων τουλάχιστον 30 × 30 cm, πάχος 0,5 ± 0,05 cm.

5.10. *Συσκευή παρασκευής άρτου*

Συσκευή Brabender (Brabender OHG) ή παρόμοια με τα ίδια χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

6. **Ετοιμασία δειγμάτων**

Κατά τον κανόνα ICC αριθ. 101.

7. **Τρόπος διενέργειας**

7.1. *Προσδιορισμός ενυδατώσεως*

Η απορρόφηση νερού προσδιορίζεται κατά τον κανόνα ICC αριθ. 115/1.

7.2. *Προσδιορισμός της προσθήκης αλεύρου βύνης*

Καθορίζουμε το χρόνο πτώσεως του αλεύρου κατά ISO 3093/1982. Αν ο χρόνος πτώσεως είναι μεγαλύτερος των 250, καθορίζουμε την ποσότητα της βύνης που θα προσθέσουμε για να επιτευχθεί χρόνος πτώσεως μεταξύ 200 και 250, με μια σειρά αναμείξεων με αυξημένες ποσότητες βύνης (4.5). Αν ο χρόνος πτώσεως είναι μικρότερος των 250, δεν χρειάζεται προσθήκη βύνης.

7.3. *Ενεργοποίηση της ξηράς μαγιάς*

Φέρομε το σακχαρούχο διάλυμα (4.4) σε θερμοκρασία 35 ± 1 °C. Χύνουμε ένα μέρος του βάρους της ενεργού ξηράς μαγιάς σε τέσσερα μέρη βάρους της χλιαρής σακχαρούχου διαλύσεως, χωρίς ανάδευση. Αν χρειασθεί ανακινούμε ελαφρά.

Το αφήνουμε σε ανάπαυση 10 ± 1 λεπτό. Εν συνεχεία, το αναδεύουμε μέχρις ότου επιτευχθεί ομοιογενές αιώρημα. Χρησιμοποιούμε το αιώριο αυτό στα επόμενα δέκα λεπτά.

7.4. *Ρύθμιση των θερμοκρασιών του αλεύρου και των υγρών συστατικών*

Η θερμοκρασία του αλεύρου και του νερού πρέπει να ρυθμίζεται για να επιτυγχάνεται θερμοκρασία ζυμαριού στο τέλος του ζυμώματος 27 ± 1 °C.

7.5. *Σύνθεση της ζύμης*

Ζυγίζουμε με ακρίβεια ± 2 g, 10 y/3 g αλεύρου όπως είναι (που αντιστοιχεί σε 1 kg αλεύρου περιεκτικότητας σε νερό 14 %, εντός της οποίας περιλαμβάνεται η ποσότητα του χρησιμοποιουμένου αλεύρου για τη δοκιμασία στο φαρινογράφο (βλέπε τον κανόνα ICC αριθ. 115 σημείο 9.1). Ζυγίζουμε όσο το δυνατό ακριβέστερα 0,2 g ποσότητας αλεύρου βύνης (μαγιάς) ικανής να φέρει χρόνο πτώσεως μεταξύ 200 και 250 (7.2).

Ζυγίζουμε 430 ± 5 g σακχαρούχου ή αλατούχου διαλύματος ασκορβικού οξέος (4.3) και προσθέτουμε νερό μέχρις ότου επιτύχουμε μια ολική μάζα (× – 9) 10 y/3 g (βλέπε 10.2) όπου × είναι η ποσότητα του χρησιμοποιούμενου ύδατος στη δοκιμασία του φαρινογράφου (βλέπε κανόνα ICC αριθ. 115/1, κεφάλαιο 9.1). Η ολική αυτή μάζα (συνήθως ανέρχεται μεταξύ 450 και 650 g) πρέπει να προσδιορίζεται με ακρίβεια 1,5 g.

Ζυγίζουμε 90 ± 1 g αιωρήματος μαγιάς (7.3).

Σημειώνουμε την ολική μάζα της ζύμης (P) που είναι το άθροισμα των μαζών αλεύρου, σακχαρούχου και αλατούχου διαλύματος ασκορβικού οξέος μαζί με αιώρημα μαγιάς και αλεύρου βύνης.

7.6. *Ζύμωμα*

Τοποθετούμε κατ' αρχή τη σκάφη ζυμώματος σε θερμοκρασία 27 ± 1 °C με αρκετή ποσότητα νερού κατάλληλης θερμοκρασίας.

Χύνουμε τα υγρά συστατικά μέσα στη σκάφη, μετά σκορπίζουμε πάνω στην επιφάνεια το άλευρο και τη βύνη.

Βάζουμε σε κίνηση το ζυμωτήριο (1η ταχύτητα 1 400 στροφές/λεπτό) και αφήνουμε να στρέφεται 60 δευτερόλεπτα. 20 δευτερόλεπτα μετά την έναρξη λειτουργίας του ζυμωτηρίου, στρέφουμε δύο φορές την ξύστρα που είναι προσαρμοσμένη στο σκέπασμα του κάδου του ζυμωτηρίου.

Μετρούμε τη θερμοκρασία του ζυμαριού. Αν η θερμοκρασία δεν κυμαίνεται μεταξύ 26 και 28 °C, απορρίπτουμε τη ζύμη αυτή και παρασκευάζουμε νέα αφού ρυθμίσουμε τη θερμοκρασία των συστατικών.

Σημειώνουμε τις ιδιότητες της ζύμης χρησιμοποιώντας μια από τις ακόλουθες εκφράσεις:

— μη κολλώδης και μηχανοποιήσιμη ή

— κολλώδης και μηχανοποιήσιμη. Για να θεωρείται ως μη κολλώδης και μηχανοποιήσιμη στο τέλος του ζυμώματος, η ζύμη πρέπει να αποτελεί μια συμπαγή μάζα που δεν προσκολλάται στα τοιχώματα του κάδου και στον άξονα του ζυμωτηρίου. Η ζύμη αυτή θα πρέπει εύκολα να συγκεντρώνεται με τα χέρια και να εξάγεται από τον κάδο με την πρώτη φορά χωρίς σοβαρές απώλειες.

7.7. *Τεμαχισμός και σφαιροποίηση*

Ζυγίζουμε, με ακρίβεια 2 g, τρία τεμάχια ζύμης κατά τον ακόλουθο τύπο:

p = 0,25 P, στο οποίο:

p = μάζα τεμαχίου ζύμης

P = ολική μάζα ζύμης.

Σφαιροποιούμε αμέσως μέσα σε 15 δευτερόλεπτα τα τεμάχια της ζύμης στη μηχανή σφαιροποιήσεως (5.10) και εν συνεχεία τα βάζουμε για χρονικό διάστημα 30 ± 2 λεπτών επάνω στις πλαστικές πλάκες (5.9) που σκεπάζονται με ανεστραμμένα τα πλαστικά δοχεία (5.8) εντός του θαλάμου ζυμώσεως (5.7).

Τα τεμάχια της ζύμης δεν αλευρώνονται.

7.8. *Ζύμωση*

Τοποθετούμε τα τεμάχια της ζύμης που βρίσκονται στους πλαστικούς δίσκους τους σκεπασμένους με τα ανεστραμμένα δοχεία στο ζυμωτήριο (5.10) και ξαναπλάθουμε κάθε τεμάχιο εντός 15 δευτερολέπτων. Ανασηκώνουμε το σκέπασμα που προστατεύει τη ζύμη μόνο την τελευταία στιγμή προ του πλασίματος. Σημειώνουμε τις ιδιότητες της ζύμης χρησιμοποιώντας τις ακόλουθες εκφράσεις:

— μη κολλώδης και επεξεργάσιμη μηχανικά ή

— κολλώδης και μη επεξεργάσιμη μηχανικά.

Για να θεωρηθεί ως μη κολλώδης και επεξεργάσιμη μηχανικά, η ζύμη κατά τη λειτουργία της συσκευής, θα πρέπει να μην προσκολλάται παρά ελάχιστα ή καθόλου στα τοιχώματα του ζυμωτηρίου σε τρόπο ώστε η ζύμη να πλάθεται με μια περιστροφική κίνηση για να πάρει το σχήμα σφαίρας. Στο τέλος της επεξεργασίας, η ζύμη δεν πρέπει να προσκολλάται στα τοιχώματα του θαλάμου του ζυμωτηρίου όταν το σκέπασμα του θαλάμου ανασηκωθεί.

(7.9, 7.10, 8.)

9. **Έκθεση αποτελέσματος δοκιμασίας**

Η έκθεση αποτελέσματος δοκιμασίας πρέπει να αναφέρει:

— τις ιδιότητες της ζύμης στο τέλος του ζυμώματος και της ζυμώσεως,

— το χρόνο πτώσεως του αλεύρου χωρίς προσθήκη αλεύρου βύνης,

— όλες τις παρατηρηθείσες ανωμαλίες.

Θα πρέπει επιπλέον να σημειώνει:

— τη χρησιμοποιηθείσα μέθοδο,

— όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για τον προσδιορισμό του δείγματος.

10. **Γενικές παρατηρήσεις**

10.1.

10.2. Ο τύπος για τον υπολογισμό της ποσότητας των υγρών συστατικών βασίζεται στους ακόλουθους υπολογισμούς:

Προσθήκη x ml ύδατος σε ισοδύναμη ποσότητα 300 g αλεύρου περιεκτικότητας σε υγρασία 14 % δίδει την επιθυμητή συνεκτικότητα. Καθώς στη δοκιμασία της αρτοποιήσεως χρησιμοποιούμε 1 kg αλεύρου (περιεκτικότητα σε νερό 14 %) όπου x βασίζεται σε 300 g αλεύρου, είναι αναγκαίο στη δοκιμασία αρτοποιήσεως να χρησιμοποιούμε το x διαιρούμενο διά τρία και πολλαπλασιαζόμενο επί 10 g νερού, δηλαδή 10 x/3 g.

Τα 430 g του σαχκαρούχου και αλατούχου διαλύματος του ασκορβικού οξέος περιέχουν 15 g άλατος και 15 g σακχάρου. Αυτά τα 430 g διαλύματος περιλαμβάνονται στα υγρά συστατικά. Επομένως, για να προσθέσουμε 10 x/3 g νερού στη ζύμη, πρέπει να προσθέσουμε (10 x/3 + 30) g υγρά συστατικά που αποτελούνται από 430 g σακχαρούχου και αλατούχου διαλύματος ασκορβικού οξέος και μια πρόσθετη ποσότητα νερού.

Μολονότι ένα μέρος νερού που προστίθεται με τη διάλυση της ζύμης απορροφάται από τη μαγιά, το αιώρημα αυτό περιέχει επίσης ελεύθερο νερό. Υπολογίζεται κατ' εκτίμηση ότι τα 90 g του αιωρήματος της μαγιάς περιέχουν 60 g ελεύθερου νερού. Πρέπει ως εκ τούτου να προβούμε σε μια διόρθωση των 60 g επί της ποσότητας των υγρών συστατικών, λαμβάνοντας υπόψη το ελεύθερο νερό του αιωρήματος της μαγιάς, δηλαδή: 10 x/3 συν 30 μείον 60 g πρέπει να προστεθούν τελικώς. Το οποίο δίδει: (10 x/3 + 30) – 60 = 10 x – 30 = (x/3 – 3) 10 = (x – 9) 10/3, δηλαδή τον τύπο του σημείου 7.5. Αν, για παράδειγμα, η ποσότητα του νερού x που χρησιμοποιείται στη δοκιμασία του φαρινογράφου είναι 165 ml, αντικαθιστούμε την τιμή αυτή στον τύπο, ώστε τα 430 του σακχαρούχου και αλατούχου διαλύματος του ασκορβικού οξέος να αυξηθούν μέχρι τελικής μάζας:

(165 – 9) 10/3 = 156 × 10/3 = 520 g.

10.3. Η μέθοδος δεν είναι αμέσως εφαρμόσιμη για τον σίτο. Ο εργαστηριακός τρόπος που πρέπει να ακολουθήσουμε για να χαρακτηρίσουμε την αρτοποιητική αξία είναι ο ακόλουθος:

Καθαρίζουμε το δείγμα του σίτου και προσδιορίζουμε την περιεκτικότητα σε νερό του καθαρισμένου σίτου. Δεν επεξεργαζόμαστε τον σίτο διά θερμάνσεως, αν η περιεκτικότητά του σε νερό περιλαμβάνεται μεταξύ 15 και 16 %. Στις υπόλοιπες περιπτώσεις, επεξεργαζόμαστε τον σίτο μέχρις όπου αποκτήσει περιεκτικότητα σε νερό 15,5 ± 0,5 %, τουλάχιστον τρεις ώρες πριν από το άλεσμα.

Παρασκευάζουμε το άλευρο χρησιμοποιώντας μύλους εργαστηρίου Buehler MLU 202 ή Brabender Quadrumant Senior ή οποιοδήποτε παρεμφερές μηχάνημα που έχει τα αυτά χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

Διαλέγουμε πρόγραμμα αλέσματος με το οποίο επιτυγχάνουμε ελάχιστο ποσοστό εξαγωγής 72 % αλεύρου του οποίου το ποσοστό σε τέφρα θα περιλαμβάνεται μεταξύ 0,50 και 0,60 % επί της ξηράς ουσίας.

Προσδιορίζουμε την τέφρα του αλεύρου κατά το παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής (ΕΕ L 147 της 30.6.1995, σ. 7) και την περιεκτικότητα σε νερό κατά τον παρόντα κανονισμό. Υπολογίζουμε το ποσοστό εξαγωγής κατά την εξίσωση.

$E = [((100 - f)\ F)/(100 - w)\ W] \times 100\ \%$

όπου:

E = ποσοστό εξαγωγής

f = περιεκτικότητα σε νερό του αλεύρου

w = περιεκτικότητα σε νερό του σίτου

F = μάζα αλεύρου που παράχθηκε με υγρασία f

W = μάζα σίτου που αλέστηκε με υγρασία w.

*Σημείωση:* Οι διευκρινίσεις ως προς τα συστατικά και τις συσκευές που χρησιμοποιούνται αναγράφονται στο έγγραφο T/77.300 της 31ης Μαρτίου 1977 που δημοσιεύθηκε από το Ινστιτούτο voor Graan, Meel en Brood, TNO — Postbus 15, Wageningen (Κάτω Χώρες).

*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI*

**ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΑΛΕΥΡΩΔΕΙΣ ΚΟΚΚΟΥΣ**

1. **Αρχή**

Μόνον ένα τμήμα του δείγματος χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό των αλευρωδών κόκκων, έστω μερικώς. Οι σπόροι τεμαχίζονται με τον σποροτόμο του Pohl ή ισοδύναμο όργανο.

2. **Υλικό**

— σποροτόμος του Pohl ή ισοδύναμο όργανο,

— λαβίδες, νυστέρι,

— δοχείο ή μικρή λεκάνη.

3. **Τρόπος εργασίας**

α) Η έρευνα πραγματοποιείται πάνω σε δείγμα 100 g, αφού έχουν διαχωρισθεί τα στοιχεία τα οποία δεν αποτελούν βασικά σιτηρά άριστης ποιότητας.

β) Το δείγμα απλώνεται σε ένα δοχείο και ομοιογενοποιείται.

γ) Αφού εισαχθεί μια πλάκα στον σποροτόμο, απλώνουμε μια χούφτα σπόρων πάνω στο πλέγμα. Με ελαφρά χτυπήματα κατανέμουμε τους σπόρους κατά τρόπο ώστε να υπάρχει ένας σπόρος ανά οπή. Χαμηλώνουμε το κινητό μέρος για να συγκρατηθούν οι σπόροι στη θέση τους, μετά τους τεμαχίζουμε.

δ) Οι πλάκες ετοιμάζονται κατά τρόπο ώστε να τεμαχιστούν τουλάχιστον 600 σπόροι.

ε) Μέτρηση του αριθμού αλευρωδών κόκκων, έστω μερικώς.

στ) Υπολογισμός του ποσοστού αλευρωδών κόκκων, έστω μερικώς.

4. **Τρόπος παρουσίασης των αποτελεσμάτων**

I = μάζα των στοιχείων τα οποία δεν αποτελούν βασικά σιτηρά άριστης ποιότητας, εκφρασμένη σε γραμμάρια.

M = ποσοστό των αλευρωδών κόκκων, έστω μερικώς, στους σπόρους που έχουν εξετασθεί.

5. **Αποτελέσματα**

Ποσοστό αλευρωδών κόκκων, έστω μερικώς, στο δείγμα ελέγχου.

$[M \times (100 - I)]/100 = \ldots$

*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII*

ΠΙΝΑΚΑΣ I

**Πρασαυξήσεις για το ποσοστό υγρασίας**

| Ποσοστό υγρασίας (%) | Προσαυξήσεις (ευρώ/τόνο) |
|---|---|
| 13,4 | 0,1 |
| 13,3 | 0,2 |
| 13,2 | 0,3 |
| 13,1 | 0,4 |
| 13,0 | 0,5 |
| 12,9 | 0,6 |
| 12,8 | 0,7 |
| 12,7 | 0,8 |
| 12,6 | 0,9 |
| 12,5 | 1,0 |
| 12,4 | 1,1 |
| 12,3 | 1,2 |
| 12,2 | 1,3 |
| 12,1 | 1,4 |
| 12,0 | 1,5 |
| 11,9 | 1,6 |
| 11,8 | 1,7 |
| 11,7 | 1,8 |
| 11,6 | 1,9 |
| 11,5 | 2,0 |
| 11,4 | 2,1 |
| 11,3 | 2,2 |
| 11,2 | 2,3 |
| 11,1 | 2,4 |
| 11,0 | 2,5 |
| 10,9 | 2,6 |
| 10,8 | 2,7 |
| 10,7 | 2,8 |
| 10,6 | 2,9 |
| 10,5 | 3,0 |
| 10,4 | 3,1 |
| 10,3 | 3,2 |
| 10,2 | 3,3 |
| 10,1 | 3,4 |
| 10,0 | 3,5 |

ΠΙΝΑΚΑΣ II

**Μειώσεις για το ποσοστό υγρασίας**

| Ποσοστό υγρασίας (%) | Μείωση (ευρώ/τόνο) |
|---|---|
| 14,5 | 1,0 |
| 14,4 | 0,8 |
| 14,3 | 0,6 |
| 14,2 | 0,4 |
| 14,1 | 0,2 |

ΠΙΝΑΚΑΣ III

**Μειώσεις για το ειδικό βάρος**

| Είδος σιτηρού | Ειδικό βάρος (kg/hl) | Μείωση της τιμής (ευρώ/τόνο) |
|---|---|---|
| Μαλακός σίτος | λιγότερο από 76 έως 75 | 0,5 |
| | λιγότερο από 75 έως 74 | 1,0 |
| | λιγότερο από 74 έως 73 | 1,5 |
| Κριθή | λιγότερο από 64,0 έως 62,0 | 1,0 |

ΠΙΝΑΚΑΣ IV

**Μειώσεις για το ποσοστό πρωτεϊνών**

*(ευρώ/τόνο)*

| Ποσοστό πρωτεϊνών (1) (N × 5,7) | Περίοδος εμπορίας 2000/01 | Περίοδος εμπορίας 2001/02 | Περίοδος εμπορίας 2002/03 και επόμενες |
|---|---|---|---|
| Λιγότερο από 11,5 έως 11,0 | 1,5 | 2,0 | 2,5 |
| Λιγότερο από 11,0 έως 10,5 | 3,0 | 4,0 | 5 |
| Λιγότερο από 10,5 έως 10,3 | 5,0 | 5,0 | |
| Λιγότερο από 10,3 έως 10,0 | 5,0 | | |

(1) Επί τοις % της ξηράς ύλης.

*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII*

**Πρακτική μέθοδος καθορισμού της μείωσης που εφαρμόζεται στην τιμή του σόργου από τους οργανισμούς παρέμβασης**

1. *Βασικά δεδομένα*

P = ποσοστό φύρας επί του ακαθάριστου προϊόντος,

0,4 % = ανώτατο ποσοστό ταννίτης επί του οποίου εφαρμόζεται ο περιορισμός,

11 % ([1]) = μείωση που αντιστοιχεί στο 1 % φύρας αναγόμενης σε ξηρά ύλη.

2. *Υπολογισμός της μείωσης*

Η μείωση, εκφρασμένη σε ποσοστό που εφαρμόζεται στην τιμή παρέμβασης, υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$11\ (P - 0{,}40)$$

---

([1]) Μείωση που εφαρμόζεται στην τιμή του σόργου ανάλογα με το ποσοστό σε ταννίνη, υπολογιζόμενη επί 1 000 g ξηράς ύλης:

α) προς μεταβολισμό ενέργειας από πουλερικά 1 000 g ξηράς ύλης σόργου με θεωρητική περιεκτικότητα σε ταννίνη 0 %: 3 917 kcal·

β) μείωση της προς μεταβολισμό ενέργειας από πουλερικά από 1 000 g ξηράς ύλης σόργου κατά συμπληρωματική μονάδα ταννίνης: 419 kcal·

γ) διαφορά, εκφρασμένη σε μονάδες, μεταξύ της μεγίστης περιεκτικότητας σε ταννίνη, καθοριζόμενη για το σόργο που αναλαμβάνεται από την παρέμβαση, και της περιεκτικότητας σε ταννίνη που υπολογίζεται για τον ποιοτικό τύπο: 1,0 – 0,30 = 0,70·

δ) διαφορά, εκφρασμένη σε ποσοστό μεταξύ της προς μεταβολισμό ενέργειας από πουλερικά του σόργου, περιεκτικότητας 1,0 % ταννίνης, και αυτής του σόργου σε περιεκτικότητα ταννίνης σύμφωνα με τον ποιοτικό τύπο (0,30 %):

$$100 - \left( \frac{3\,917 - (419 \times 1{,}0)}{3\,917 - (419 \times 0{,}30)} \times 100 \right) = 7{,}74\ \%$$

ε) ποσοστό μείωσης που αντιστοιχεί σε περιεκτικότα σε ταννίνη κατά 1 %, εκφρασμένης σε ξηρά ύλη, και ανώτερη από 0,30 %:

$$\frac{7{,}74}{0{,}70} = 11 \text{ ευρώ}$$